

Шездесет осма је била година са многим лошим вестима. Свет се, чинило се, налазио на ивици Трећег светског рата, Вијетнам је био у пламену, Мартин Лутер Кинг је убијен, студентске демонстрације су преплавиле европске престонице, десило се "Прашко пролеће".

У Југославији, пак, такође су се одиграле масовне студентске демонстрације, усташе су извеле неколико врло дрских терористичких акција, на Косову и Метохији организовани су масовни скупови Албанаца који су у основи били сепаратистички. Кардељева Југославија ишла је ка врхунцу, претварајући се у 6+2 конфедерацију. Заиста, као да се цео један свет рушио, или барем заљуљао.

Изван бомбардовања узнемирујућим вестима, у Београду се тог маја 1968. дешавала права мала духовна револуција. Тиха а много смислена. Српска православна црква, на челу са патријархом Германом, одлучила се на корак који је требало да нацију анестезирану братством и јединством бар мало подрма и разбуди. Да је подсети на њене темеље и на материјал од ког је саздана.

Богородичин појас и "референдум" пред Храмом Светог Саве

Пише: Немања Девић
недеља, 07 јун 2026 01:33

Богородичин појас и "референдум" пред Храмом Светог Саве

Пише: Немања Девић
недеља, 07 јун 2026 01:33

Богородичин појас и "референдум" пред Храмом Светог Саве

Пише: Немања Девић
недеља, 07 јун 2026 01:33

